

त्मकमेनं नराशंसं फलसाधनसमर्थं कुर्वन्ति, 'मित्रावरुणेत्' मित्रावरुणावेव, 'अस्य' नराशंसस्य, 'होत्रं' होमव्यापारं, कर्त्तुं 'अर्हतः', न त्वन्यः कश्चित् 'वृहस्पतिः', एव 'स्तोत्रं', अर्हति, 'अश्विनौ', एव अध्वर्यवं 'अर्हतः' ॥

अथ नवममाह । “देवो वनस्पतिर्वर्षप्रावा घृतनिर्णिग्घा-
मग्नेणास्पृक्षदान्तरिक्षं मध्येना प्राः पृथिवीमुपरेणादृ५हीद्वसु-
वने वसुधेयस्य वेतु यज” इति । ‘वनस्पत्या’-५५ख्यो नवमानू-
याजदेवोयोऽस्ति सोयं ‘वर्षप्रावाः’ यज्ञद्वारेण वर्षस्य पूरयिता,
‘घृतनिर्णिक्’ घृतस्य शोधयिता, ‘द्यां’ द्युलोकं, ‘अग्नेणास्पृक्षत्’
यूपरूपस्य स्वस्याग्रभागेन स्पृक्षतु, ‘मध्येन’, भागेन, ‘अन्तरिक्षं’
‘आप्राः’ पूरयितु, ‘पृथिवीं’, ‘उपरेण’ तक्षणरहितेन मूल-
प्रदेशेन, ‘अदृंहीत्’ दृढीकरोतु ॥

अथ दशममाह । “देवं बर्हिर्वारितोनां निधे धासि प्रच्यु-
तनामप्रच्युतं निकामधरणं पुरुषार्हं यशस्वदेनावर्हिषान्या
बर्हिः५व्यभिष्याम वसुवने वसुधेयस्य वेतु यज” इति । ‘बर्हिः’-
राख्यं यदशमानूयाजदेवतारूपं तत्, ‘देवं’ द्यातमानं सत्,
‘वारितोनां’ वाराञ्जलानामितयोगतयो वारितयः तासां,
‘निधे’ निधानाय, सम्पादनाय, ‘धासि’ स्वकीयं मनो धार-
यति । कीदृशं बर्हिः, ‘प्रच्युतानामप्रच्युतं’ विनाशवतां वस्तु-
नामविनाशकारणं, ‘निकामधरणं’ स्वेच्छया सर्ववस्तूनां
धारणसमर्थं, ‘पुरुषार्हं’ बलभिः स्पृहणीयं, ‘यशस्वत्’ यश-
स्करं, ‘एना बर्हिषा’ अनेन बर्हिरभिमानिदेवेन, ‘अन्याव-